

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

I Danmark forudser man stigende affaldsmængder med deraf følgende trusler mod miljø og ressourcer. Brundlandrapporten anbefaler, at produktions- og forbrugssystemet planlægges på en sådan måde, at det økologiske grundlag bevares. Det er vigtigt at arbejde for at reducere affaldsmængden samt at sikre, at det affald, der produceres, kan indgå i genbrugsordninger på en måde, der tager hensyn til både arbejdsmiljø og det ydre miljø.

Det vil kræve en omlægning af vort forbrugsmønster. SF vil med dette beslutningsforslag starte en omlægning inden for to affaldsområder, nemlig engangsemballage og reklametryksager. Der er mange andre områder og andre forhold. Dette er blot en begyndelse.

Miljøministeren har ved sin nylig afgivne prioriteringsredegørelse om mål og midler i miljøpolitikken nr. 1 – miljøinvesteringer 1989–1994, jf. Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 910 f. og sp. 1276 ff., fremhævet betydningen af at øge genbrugsprocenterne. Desuagtet fremhæves det i redegørelsen, at den samlede affaldsmængde til deponering fortsat vil stige. Når denne pessimistiske forudsætning kan lægges til grund i ministerens redegørelse, synes det at bunde i en manglende indsats over for kilderne til denne stigning i affaldsmængderne. Selv om miljøministeren nu har fremsat lovforslag om afgiftsforhøjelser på emballager og engangsservice, jf. L 99 og L 100, Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 1905, sp. 1906 og sp. 2865 samt Tillæg A sp. 2581 og sp. 2585, synes alene forslagene skønnede indtægts-effekt at antyde, at disses hensigt kun i begrænset omfang er at nedbringe affaldsmængderne. De i prioritetsredegørelsen nævnte bemærkninger om stigende affaldsmængder til deponering understreger dette forhold.

Beslutningsforslagets formål er at medvirke til at afhjælpe denne situation for så vidt angår to affaldstyper, der skaber vanskeligheder og irritationsmomenter for husholdningerne, og som skaber proble-

mer i forbindelse med affaldsbortskaffelsen. Ministerens værsling af forbud mod PVC fra 1993 er et væsentligt skridt hen imod fjernelse af de miljøfarlige elementer i emballagen, men forbudet er ikke tjenligt til nedbringelse af affaldsmængderne. Forslagsstillerne går i øvrigt ud fra, at ministeren for så vidt angår andre miljøfarlige stoffer i emballage tilsvarende varslor forbud.

Krav om centrale indgreb er gentagne gange fremført fra kommunal side. Således fremhæver Kommunernes Landsforening bl.a. ved skrivelse af 7. april 1988, at Folketinget bør stille krav til materialer og emballager. Københavns Kommune har ytret sig tilsvarende.

Til hver husstand i Danmark leveres der mellem 300 og 500 g reklametryksager pr. uge ind ad brevsprækken. Tallene er gennemsnitstal og bygger på en undersøgelse, som Gendan A/S har udført. I opgørelsen indgår kun reklametryksager og ikke lokalaviser eller lignende.

Når reklametryksager skal skaffes af vejen, forurener de. Tungmetaller som bly og kadmium, dioxin og drivhusgassen kuldioxid er noget af det, vores miljø belastes med.

Ved at genanvende reklametryksagerne opnår man dels at spare på ressourcerne, dels at miljøet ikke belastes ved afbrænding af affaldet.

Med forslaget er det tænkt at sikre, at reklametryksager fremstilles på en sådan måde, at de egner sig til at indgå i genbrugsordninger. Med udtrykket »egner sig« mener vi, at det skal være teknisk muligt at genanvende papiret, og at genanvendelsen skal foregå på en forsvarlig måde med hensyn til både ydre miljø og arbejdsmiljø.

Genbrug af reklametryksager til for eksempel genbrugspapir kan være umulig af forskellige årsager:

1. Forkert papirkvalitet.

Visse papirkvaliteter indeholder forholdsvis store mængder kaolin (en lerart). Disse papirtyper kan ikke indgå i genbrugspapirordninger.

2. Overfladebelægning på tryksagen.